

Ensenyament

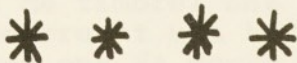
La cuestión del profesorado de Formación Profesional, también es muy complejo, salario, horas de dedicación, etc. Hay un ejemplo muy curioso que tuve oportunidad de verlo, cuando presentabamos la revista por primera vez, en los cursos de día y es la de los profesores fachas y los "progres". Clases donde a primera hora de la mañana tienen un profesor abierto a todo tipo de iniciativas, a todo tipo de dialogo, donde se vive un ambiente democratico, a segunda hora viene un profesor que es todo lo contrario, los chicos casi cambian de color de cara, ahora existe una mirada fria casi la represión esto debe ser un gran choque para los compañeros estos cambios de profesorado.

La cultura como medio para educar, sensibilizar y extender el campo critico del joven en la Formación Profesional con sus asignaturas de religión y de F.E.N. desfasadas al maximo, estas asignaturas dadas o enseñadas de una forma neofranquista no revierten en el nivel cultural de nadie, ausencia también de teatro, de artes plasticas, de cine, de musica y de otras asignaturas de extensión cultural, de humanismo. Aquí casi se puede gritar aquello de hagamos personas y no maquinas.

Es evidente que la Formación Profesional es un buen marco de reivindicación y denuncia, un marco donde todos los jovenes que estamos y estaremos en ella sepamos usar esta denuncia como via para que exista igualdad de oportunidades en la enseñanza y para exigir un ciclo inicial para superar el divorcio entre trabajo intelectual y trabajo manual.

Paco Silva

1º Maestria Delineantes (Nocturno).

La Ciutat com Escola.

Tots els sistemes educatius moderns coincideixen en creure que l'escola ha d'estar oberta a la ciutat on està ubicada. L'estudiant ha de practicar dintre el Centre a allò que més endavant li exigiran fer en una empresa. Aleshores cal que per una banda, les escoles de Formació Professional revisin llurs programes adaptant-los al màxim a la realitat social existent i per l'altra és necessària una connexió amb el món laboral que sigui suficientment regular. Dintre d'aquest segon aspecte és relativament fàcil tenir una relació prou completa d'empreses que permeten que se les visiti. D'aquesta manera a l'acabar el primer curs els alumnes han podut realitzar unes quatre visites i durant el segon se n'han pogut fer de cinc a vuit. Aquests números són purament orientatius, emperó el ritme d'una mensual, pels segons cursos, és francament ideal. Aquestes visites no han de ser de cap de les maneres una mena de passeig turístic. És imprescindible que abans alumnes i professor l'hagin planificada de manera que sigui una classe viva en la que es prenguin tota mena d'apunts, gravacions, dibuixos etc en esborrall. Posteriorment caldrà ordenar, confrontar i passar en net tota la informació rebuda. Quan es formen equips de treball es pot recollir molt de material si els alumnes fan un veritable bescanvi de coneixements. A vegades aquest darrer pas s'ha de fer a les classes escolars.

Una altra manera de contacta és, inversament, que algunes persones especialistes en un camp determinat de la producció vinguin a l'escola per explicar-lo. Això ja és més difícil però factible i es pot conjugar amb les sortides.

Els estudiants diurns tenen força temps per a realitzar aquesta activitat. En canvi, els nocturns només disposen del dissabte en cas que no treballin. Aparentment sembla que els estudiants de nit no ho necessiten car feinejen tota la jornada. Però resulta que hi ha cursos on la majoria no treballa pas en la seva esoczialitat que està estudiant.

